

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΠΛΙΑΚΟΥ

ΝΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ. ΜΙΑ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

ΑΝΑΤΥΠΟ

ΤΟΜΟΣ 32 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 1997

ΝΕΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ. ΜΙΑ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ¹

Στις αρχαίες φιλολογικές πηγές, η λέξη Λευκάς υποδηλώνει άλλοτε το όνομα ολόκληρου του νησιού² και άλλοτε την ομώνυμη τειχισμένη αρχαία πόλη³. Σε αντιδιαστολή με το όνομα της τελευταίας, ορισμένοι συγγραφείς ονομάζουν το νησί και Λευκαδία⁴.

Κατά το τελευταίο τέταρτο του 7ου αι. π.Χ. οι Κορίνθιοι, εκμεταλλεόμενοι μια εμφύλια έριδα των αυτοχθόνων Ακαρνάνων, εγκαταστάθηκαν στο νησί και ίδρυσαν την πόλη-κράτος της Λευκάδας, 2,5 περίπου χιλιόμετρα νότια της σύγχρονης πόλης⁵. Ως οικιστής αναφέρεται ο νόθος γιος του Κύφελου, Πυλάδης⁶. Η θέση της νέας πόλης ήταν ιδιαίτερα σημαντική, καθώς ήλεγχε το πέρασμα από το Ιόνιο στον Αμβρακικό, και τη στενή αβαθή θάλασσα που χώριζε το νησί από την απέναντι ακαρνανική ακτή. Εξασφαλιζόταν έτσι η επικοινωνία και ο έλεγχος σε ολόκληρη την περιοχή του Ιονίου όπου απλωνόταν το δίκτυο των κορινθιακών αποικιών: Αμβρακία, Σόλλιο, Ανακτόριο, Απολλωνία, ιδρύονται την ίδια περίπου εποχή, ενώ έχει ήδη προηγηθεί η Κέρκυρα.

Η αρχαία πόλη, που εκτείνεται από τον οικισμό Καλλιγονίου βόρεια, έως τη θέση «Σπασμένη Βρύση» Καρυωτών νότια, και από τη λοφοσειρά

1. Η παρούσα εργασία αποτέλεσε ανακοίνωση της υπογράφουσας στη «Συνάντηση για τα αρχαία θέατρα της βορειοδυτικής Ελλάδος» που πραγματοποιήθηκε στις 9-10 Δεκεμβρίου 1995 στα Ιωάννινα.

2. Ενδεικτικά: Θουκ. 1.46.3, 2.30.2, 2.80.3, 6.104.1, Αριστοτ. Πολιτ. Β-7, Στράβ. 1.59.2, Διόδ. Σικελ. 12.60.

3. Ενδεικτικά: Θουκ. 1.30.2, 1.30.3, 2.80.3, 3.94.1, 3.94.2, 3.95.1, Στράβ. 10.450-451-460, Διόδ. Σικελ. 19.67. Σε αρκετές περιπτώσεις εξάλλου δεν γίνεται σαφές εάν εννοείται το νησί ή η πόλη.

4. Θουκ. 3.94.1, Λίβ. 33.17, Διόδ. Σικ. 19.67.

5. Ψ/Σκύλαξ, Περίπλους, στο GGM I σ. 36.

6. Νικ. Δαμασκ. στο Exc. Escor. (FGrHist.III.392-57).

Κούλμο μέχρι τη θάλασσα, χωρίζεται σύμφωνα με το φυσικό ανάγλυφο σε δύο τμήματα. Το δυτικό τμήμα της ακολουθεί την κορυφογραμμή και τις μαλακές πλαγιές των τριών λόφων του Κούλμου, έως τη σημερινή επαρχιακή οδό περίπου, ενώ το ανατολικό τμήμα της πόλης ήταν χτισμένο στις επίπεδες πεδινές εκτάσεις που απολήγουν στη θάλασσα. Το λιμάνι προστατευόταν προς νότο από τους δύο βραχίονες μώλου, που έφθανε ως την απέναντι ακαρνανική ακτή⁷. Σήμερα διατηρείται ορατός στο μεγαλύτερο τμήμα της πορείας του ο οχυρωματικός περίβολος της αρχαίας Λευκάδας, με ορθογώνιους πύργους και πύλες. Είναι χτισμένος με κυκλώπειο και πολυγωνικό σύστημα τοιχοποιίας κυρίως στα τμήματα που περιγράφουν το λόφο και όπου κατά τόπους σώζεται σε εντυπωσιακό ύψος. Το ανατολικό σκέλος του τείχους είναι κατασκευασμένο με λαξευμένες ορθογώνιες λιθοπλίνθους κατά το ισοδομικό ή ψευδοϊσόδομο σύστημα. Στις πλαγιές του Κούλμου εξάλλου, έχουν διατηρηθεί ορατά τμήματα αρχαίων κτιρίων, καθώς και αναλημματικοί τοίχοι επιβαλλόμενοι από την έντονη κλίση του εδάφους.

Οι σωστικές ανασκαφές που διενεργεί στην περιοχή η αρμόδια Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, —κυρίως στο ανατολικό τμήμα, όπου οι σύγχρονοι οικοδομικοί ρυθμοί είναι ιδιαίτερα έντονοι—, έχουν φέρει στο φως λείψανα ιδιωτικών οικιών, αρχαίων δρόμων και αγωγών της αρχαίας Λευκάδας, συνθέτοντας σταδιακά την εικόνα του πολεοδομικού της ιστού⁸. Από τα αποτελέσματα της έρευνας έχει γίνει φανερό ότι η πόλη είχε οικοδομηθεί σύμφωνα με το Ιπποδάμειο σύστημα: παράλληλοι μεταξύ τους δρόμοι, πλάτους 4,5 μ., με κατεύθυνση δυτικά-ανατολικά, διασταυρώνονται κάθετα με πλατύτερες οδούς (πλάτος 5,5-6 μ.) δημιουργώντας επιμήκεις οικοδομικές νησίδες. Στο πλάτος κάθε νησίδας ήταν χτισμένες δύο οικίες που χωρίζονταν μεταξύ τους με αποχετευτικό διάδρομο, παράλληλο προς τις οδούς. Το οργανωμένο ορθογωνικό αυτό σύστημα θα πρέπει κατεξοχήν να εφαρμόσθηκε στο πεδινό τμήμα της αρχαίας πόλης. Καίτοι τα κτίρια που σώζονται στην κλιτύ των λόφων ακολουθούν τον ίδιο ακριβώς προσανατολισμό, η χάραξη των δρόμων στην περιοχή αυτή δεν θα πρέπει να υπακούει στην αυστηρή γεωμετρία του Ιπποδάμειου, αλλά υπαγορεύεται εύλογα από το ανάγλυφο του εδάφους με την έντονη κατά τόπους κατωφέρεια και ύπαρξη φυσικού βράχου⁹.

7. W. Dörpfeld, *Alt-Ithaka* (1927) 268-69.

8. ΑΔ 26 (1971) Β2 355, 357-358, ΑΔ 27 (1972) Β2, 486, ΑΔ 32 (1977) Β1, 155, ΑΔ 39 (1984) Β', 187-188, ΑΔ 1995 Χρονικά υπό έκδοση (οικ. Λογοθέτη).

9. Στη ΝΑ κλιτύ του κεντρικού λόφου κυρίως, όπου τα ορατά αρχαία λείψανα είναι ιδιαίτερα πυκνά, σώζονται ίχνη αρχαίων διαβάσεων που κατευθύνονταν Β-Ν και Α-Δ, σε ακανόνιστα ωστόσο διαστήματα, ανάλογα με την διαμόρφωση του εδάφους, ενώ κυριαρχούν τα λαξευμένα στο βράχο κλιμακοστάσια που οδηγούν προς την κορυφή του λόφου.

Αν και τα λείψανα που η μέχρι σήμερα ανασκαφική έρευνα έχει αποκαλύψει είναι αρκετά αποσπασματικά, η καίρια γεωγραφική θέση της πόλης, η έκτασή της, η πολεοδομική της οργάνωση, η ανάπτυξη εμπορικών σχέσεων όπως μαρτυρούνται και από τις εγκαταστάσεις που αποκαλύφθηκαν δίπλα στο λιμάνι¹⁰, η ενεργός συμμετοχή της στα Περσικά και ο ρόλος της κατά τον Πελοποννησιακό πόλεμο, η θέση της τέλος στο Κοινό των Ακαρνάνων του οποίου πιθανότατα υπήρξε και η έδρα¹¹, είναι στοιχεία που σκιαγραφούν την εικόνα μιας πόλης ασφαλώς σημαντικής.

Στους αρχαίους συγγραφείς δεν γίνεται μνεία για το θέατρο της Λευκάδας. Στην πρώτη τοπογράφηση του χώρου της αρχαίας πόλης, που δημοσιεύθηκε το 1889 από τον J. Partsch¹² σημειώνεται η πορεία του οχυρωματικού περιβόλου, όχι όμως και η θέση του θεάτρου που πιθανότατα την εποχή εκείνη δεν ήταν ορατό. Στις αρχές του αιώνα (το 1900), ο γερμανός αρχαιολόγος W. Dörpfeld αναζητώντας την Ομηρική Ιθάκη άρχισε συστηματική έρευνα στο νησί, με επίκεντρο την πεδιάδα του Νυδρίου. Στα πλαίσια των εργασιών αυτών ο συνεργάτης του E. Krüger πραγματοποίησε τον Απρίλιο του 1901 ολιγοήμερη ανασκαφική έρευνα σε τμήματα του τείχους και στο χώρο του θεάτρου της αρχαίας κορινθιακής αποικίας.

Τα αποτελέσματα της ανασκαφής ουδέποτε δημοσιεύθηκαν διεξοδικά. Σύντομη αναφορά, χωρίς λεπτομερή περιγραφή των αποκαλυφθέντων λειψάνων, γίνεται στη μονογραφία του Dörpfeld, *Alt Ithaka*, όπου δημοσιεύονται τα πορίσματα των πολυετών ερευνών του στην Λευκάδα. «Οι ανασκαφές στην ακρόπολη καθώς και σε ολόκληρη την πόλη αξίζει να συνεχισθούν και υπόσχονται καλά αποτελέσματα» γράφει ο W. Dörpfeld. «Ιδιαίτερα ισχύει αυτό για το θέατρο του οποίου ο αναλημματικός τοίχος, η ορχήστρα και η σκηνή αποκαλύφθηκαν από τον Krüger και ανήκουν στους προρωμαϊκούς χρόνους»¹³.

Μοναδική γραπτή πηγή σήμερα για την εικόνα του θεάτρου της Λευκάδας είναι τα φυλασσόμενα στο Γερμανικό Αρχαιολογικό Ινστιτούτο ανασκαφικά ημερολόγια του Dörpfeld και των συνεργατών του. Σύμφωνα με την περιγραφή, τα σκίτσα και τις παρατηρήσεις του ανασκαφέα¹⁴, από την

10. Α. Ντούζουλη - Κ. Ζάχου, Αρχαιολογικές έρευνες στην Ήπειρο και τη Λευκάδα: 1989-1990: HX 31 (1994) 44-45, ΑΔ (1994), Χρονικά υπό έκδοση (σικ. Χαλκίδα).

11. Π. Ροντογιάννη, Ιστορία της νήσου Λευκάδας τ. Α, 139-40, 143-15, 167-178, όπου και σχετική βιβλιογραφία.

12. J. Partsch, Die Insel Leukas. Eine geographische Monographie (1889).

13. Dörpfeld, ό.π. 156-57, 267.

14. Η βασισμένη στα ανασκαφικά ημερολόγια περιγραφή των αποκαλυφθέντων λειψάνων του θεάτρου και αναπαραγωγή σκαριφημάτων δίνεται στην αδημοσίευτη εργασία: M. Fiedler, Topographie von Leukas in der Antike, Magisterarbeit am Fachbereich Altertumswissenschaften der Freien Universität Berlin 1992, 61-62.

ορχήστρα (εικ. 1) στάθηκε δυνατόν να αποκαλυφθεί μόνο ο λαξευμένος φυσικός βράχος, η υπερκείμενη πλακόστρωση του οποίου είχε αφαιρεθεί για να χρησιμοποιηθεί ως οικοδομικό υλικό. Μεταξύ ορχήστρας και κοίλου εντοπίστηκε αγωγός, πλάτους 40 εκ., για την απομάκρυνση των ομβρίων υδάτων. Από τις δύο πρώτες σειρές των κατασκευασμένων από ασβεστόλιθο εδωλίων, είχαν απομακρυνθεί ορισμένα τμήματα. Το βάθος της πρώτης σειράς είναι 50 εκ. και το ύψος της δεύτερης 40 εκ. Από τα θεμέλια της σκηνής ελάχιστοι λίθοι είχαν σωθεί, με αποτέλεσμα κατά τη διάρκεια της ανασκαφής να μπορέσει να αποκαλυφθεί μόνο η κατεύθυνση του προσκηνίου (εικ. 2). Μια δεύτερη σειρά λίθων υπερυψωμένη σε σχέση με την προηγούμενη και με ελαφρά διαφορετική κατεύθυνση, ανήκει σε μια δεύτερη οικοδομική φάση. Ακριβείς μετρήσεις όμως δεν στάθηκε δυνατόν να γίνουν και δεν υπάρχουν σχετικά με αυτό περισσότερες πληροφορίες.

Δύο οικοδομικές φάσεις αναγνωρίστηκαν και στους αναλημματικούς τοίχους που κατασκευάστηκαν προκειμένου να αντιμετωπισθεί η ισχυρή κατωφέρεια του εδάφους και αποκαλύφθηκαν βόρεια της σκηνής. Ο αρχαιότερος τοίχος ήταν κατασκευασμένος σύμφωνα με το πολυγωνικό σύστημα τοιχοποιίας, ενώ ο νεότερος από διαφορετικού μεγέθους ασβεστόλιθικές λιθοπλίνθους με λειασμένη την εμπρόσθια όψη, τοποθετημένους ακανόνιστα σύμφωνα με την τεχνική των μπατικών και δρομικών λιθοδομών. Σε δύο σημεία εντοπίστηκαν κατακόρυφοι πεσσοειδείς λίθοι για τη σταθεροποίηση του αναλημματικού τοίχου.

Κατά τη διάρκεια των ανασκαφών δεν προέκυψε κανένα στοιχείο για τη χρονολόγηση του θεάτρου που όπως προαναφέρθηκε, ο Dörpfeld το τοποθετεί γενικά στους προρωμαϊκούς χρόνους.

Τα αποκαλυφθέντα λείψανα του θεάτρου δεν παρέμειναν ορατά, εφόσον μετά το πέρας της ανασκαφικής έρευνας οι τομές, που είχαν φθάσει σε βάθος 1,5 ως 2 μ. από την επιφάνεια του εδάφους¹⁵, χρειάστηκε να ξανακαλυφθούν. Εντατική επιτόπια έρευνα ωστόσο σε ολόκληρο το δυτικό τμήμα της αρχαίας πόλης, συνεπικουρούμενη από τα πρόχειρα αλλά ακριβή όπως αποδείχθηκε σκίτσα των ημερολογίων του ανασκαφέα¹⁶, κατέληξε στον εντοπισμό της θέσης του αρχαίου θεάτρου.

Πρόκειται για τη βορειοανατολική κλιτύ του μεσαίου λόφου, στο κέντρο περίπου του δυτικού τμήματος της αρχαίας πόλης (εικ. 3). Σε απόσταση περίπου 250 μ. από το ΝΑ πύργο του οχυρωματικού περιβόλου, η πλαγιά του λόφου διαμορφώνεται σε αμφιθεατρικό κοίλωμα που απολήγει σε ένα επίμηκες σήμερα επίπεδο τμήμα. Αμέσως χαμηλότερα, το έδαφος γίνεται ιδιαίτερα επικλινές, έως τη μισγάγγεια που διαχωρίζει τον κε-

15. Fiedler, ό.π. Abb 7.

16. Fiedler, ό.π. Abb 5.

ντρικό λόφο από τον αμέσως βορειότερο. Το φυσικό ή διαμορφωμένο αυτό κοίλωμα, προσανατολισμένο βορειοανατολικά, καλύπτει έκταση 4500 περίπου τ.μ., από τα οποία τα 800 βρίσκονται στο κατώτερο οριζόντιο επίπεδο και τα υπόλοιπα σε αμφιθεατρική ανάπτυξη. Η ημιπεριφέρεια στο ανώτερο σημείο του κοίλου ξεπερνά τα 80 μ., ενώ η κατώτερη, στο σημείο συμβολής του με τον επίπεδο χώρο, είναι περίπου 40 μ. Η μεγαλύτερη υψομετρική διαφορά μεταξύ του ανώτερου σημείου του κοιλώματος και του επιπέδου τμήματος δεν ξεπερνά τα 15 μ., ενώ η απόσταση επί του εδάφους μεταξύ των ιδίων σημείων έχει μήκος 48 μ. Η κλίση του πρανούς αναπτύσσεται σε μια γωνία περίπου 27 μοιρών. Στον επίπεδο χώρο, που σήμερα έχει τη μορφή ορθογωνίου, μπορεί να εγγραφεί κύκλος ακτίνας 11 μ.

Αν υπολογίσει κανείς ότι για να αποκαλύψει τις δύο πρώτες σειρές εδωλίων έως το επίπεδο της ορχήστρας, ο ανασκαφέας έκανε τομές βάθους 1,5-2 μ., γίνεται σαφές ότι το επικλινές τμήμα του κοίλου στην πραγματικότητα επιμηκύνεται, ο οριζόντιος χώρος μειώνεται, και ο φυσικά διαμορφωμένος χώρος πρανούς-επιπέδου προσαρμόζεται με μεγαλύτερη ομοιογένεια στις γεωμορφολογικές απαιτήσεις ενός αρχαίου θεάτρου. Η ύπαρξη των αναλημματικών τοίχων που αποκαλύφθηκαν κατά τη διάρκεια των ανασκαφών βόρεια της σκηνής, αποδεικνύει ότι το χώρο της ορχήστρας διαδεχόταν κατά την εποχή της χρήσης του θεάτρου έντονο πρανές. Η ίδια ισχυρή καταστροφή διαμορφώνεται και σήμερα αμέσως βόρεια του επιπέδου τμήματος¹⁷.

Ο χώρος του κοίλου (εικ. 4) είναι σήμερα διαμορφωμένος σε σειρές διαδοχικών ανδρών, φυτεμένων με ελιές, και στηριζόμενων με ξερολιθιά. Αντίθετα με ότι παρατηρείται σε άλλα σημεία της αρχαίας πόλης, δεν εντοπίζονται στην περιοχή του θεάτρου *in situ* ορατά αρχαία λείψανα, ενώ και στις σύγχρονες πεζούλες δεν έχει χρησιμοποιηθεί αρχαίο οικοδομικό υλικό¹⁸. Μόνο στο χώρο όπου το δυτικό τμήμα του επιπέδου τμήματος συν-

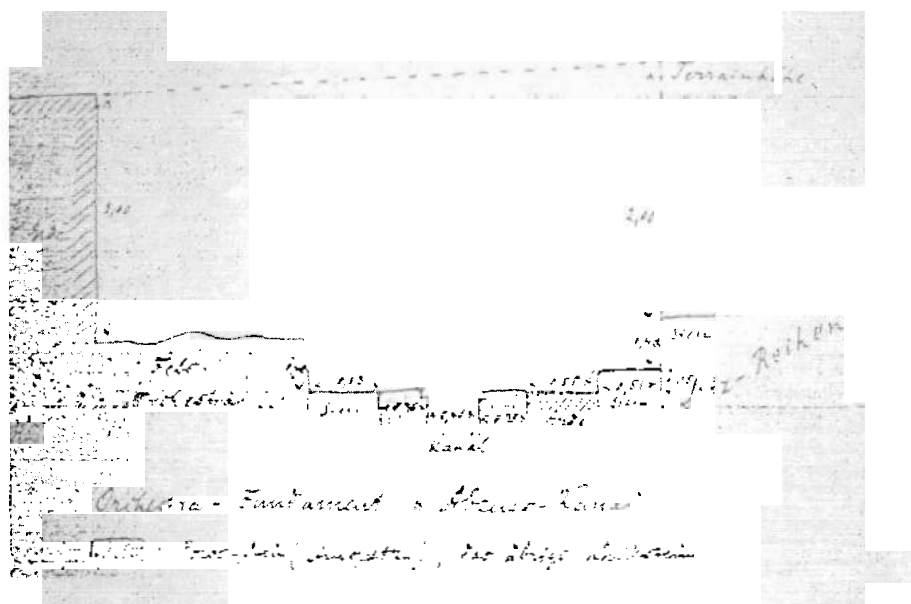
17. Η περιγραφή του Krüger για τη θέση του θεάτρου δεν είναι απόλυτα σαφής: εκλαμβάνοντας πιθανόν τους δύο νοτιότερους λόφους του Κούλμου ως έναν, κάνει λόγο για τη βόρεια πλευρά της νότιας λοφοσειράς, αντί για την αντίστοιχη κλιτύ του κεντρικού από τους τρεις λόφους. Η θέση εξάλλου που ο Π. Ροντογιάννης υποδεικνύει δεν πρέπει να θεωρηθεί η ορθή: η γεωμορφολογία της είναι ακατάλληλη για την κατασκευή θεάτρου και η έκταση της ανεπαρκής, ενώ επιπλέον δεν θα επιλέγονταν ποτέ μία θέση δίπλα σε μισγάγγεια («λαγγαδιά» όπως χαρακτηριστικά την αναφέρει ο Ροντογιάννης), όπου δημιουργούνται ορμητικοί χείμαρροι και συνεχείς επιχώσεις από τις βροχοπτώσεις. Επιπλέον σύμφωνα με τα ημερολόγια του Krüger το θέατρο έχει βόρειο προσανατολισμό, ενώ το υποδεικνυόμενο από το Ροντογιάννη αρχαίο θέατρο θα ήταν στραμμένο προς νότο (*Π. Ροντογιάννης*, Οι πρωτεύουσες της Λευκάδος, Εταιρεία Λευκαδικών Μελετών: Επετηρίς Ζ (Αθήνα 1988) 60-61.

18. Το γεγονός ότι και στις αρχές του αιώνα ήταν ορατοί μόνο μερικοί λίθοι των αναλημματικών τοίχων και όχι οικοδομικά λείψανα του κοίλου (*Fiedler*, ό.π. 61 υποσ. 253) όπως και σήμερα, μας οδηγεί στη υπόθεση ότι το θέατρο δεν θα διέθετε λίθινα εδώλια σε όλη την

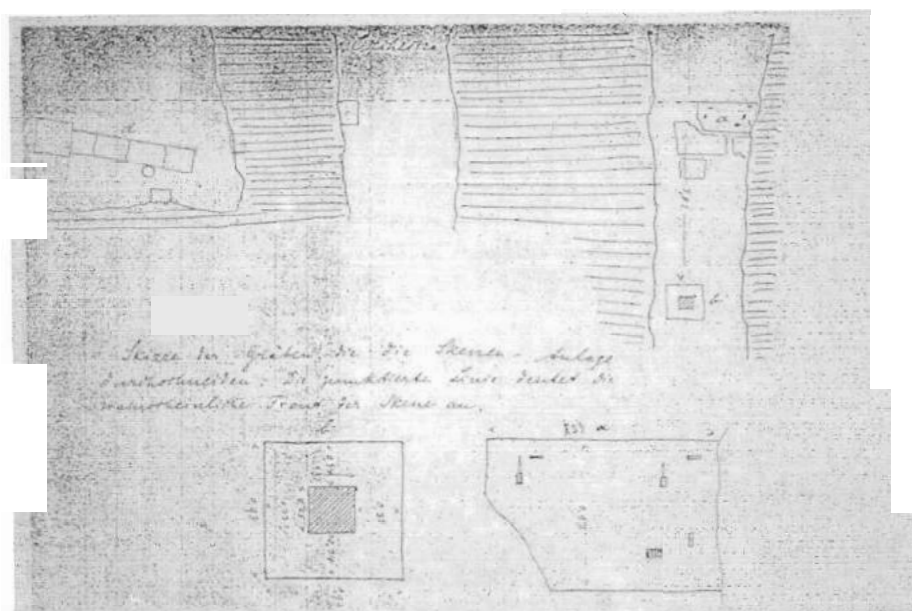
δέεται με το δυτικό άκρο του κοίλου, εντοπίστηκε το θεμέλιο ενός τοίχου με κατεύθυνση B-N, κατασκευασμένου από μεγάλες ασβεστολιθικές λιθοπλίνθους (εικ. 5), για τον οποίο, αν και σύμφωνα με τη θέση του θα μπορούσε να ανήκει σε κάποιον αναλημματικό τοίχο που στήριζε από δυτικά το χαμηλότερο τμήμα του κοίλου, οποιαδήποτε ερμηνεία θα ήταν παρακινδυνευμένη με τα ελάχιστα στοιχεία που διαθέτουμε. Οι τοίχοι μιας αγροτικής αποθήκης εξάλλου, κτισμένης στη συμβολή κοίλου-επίπεδου, αποτελούνται σε μεγάλο τμήμα τους από αρχαίες λιθοπλίνθους, μεταφερόμενες ασφαλώς από μικρή σχετικά απόσταση. Σποραδικά, αρχαίες λιθοπλίνθοι έχουν χρησιμοποιηθεί και στον αναλημματικό τοίχο που ορίζει προς βορρά τον επίπεδο χώρο (εικ. 6), ενώ επιπλέον βρέθηκαν κυλισμένες στο ιδιαίτερα επικλινές πρανάς που τον διαδέχεται βόρεια. Οι μεγάλες διαστάσεις των λίθων και η ιδιαίτερα επιμελημένη επεξεργασία τους οδηγούν στο συμπέρασμα ότι θα προέρχονται από μνημειακή κατασκευή.

Όπως αποδεικνύεται από την επιφανειακή έρευνα και τη πρόσφατη τοπογράφηση των ορατών λειψάνων της αρχαίας πόλης, η θέση του θεάτρου έχει επιλεγεί ακριβώς στα όρια του συνεκτικού τμήματος του αρχαίου οικισμού και σε άμεση σχέση με αυτό: στην νότια και ανατολική κλιτύ του κεντρικού λόφου παρατηρείται ιδιαίτερη συγκέντρωση οικοδομικών λειψάνων. Αν και το βραχύδες ανάγλυφο του εδάφους θα καθιστούσε δυσχερή την οργάνωση του χώρου, η κατασκευή ισχυρών τοίχων κτιρίων ή αναλημμάτων σε αυτή τη θέση, και η επίπονη, ιδιαίτερα μεγάλης κλίμακας λάξευση του βράχου για τη δημιουργία διαβάσεων και ανδρώνων, αποτελούν ένδειξη ότι δεν πρόκειται για περιοχή κατοικίας αλλά πιθανότατα για κοινόχρηστο δημόσιο χώρο όπου ενδεχομένως ασκούσαν κάποιες δημόσιες λειτουργίες. Κλιμακοστάσια λαξευμένα επιμελώς στο βράχο, εναλασσόμενα με επικλινείς ράμπες, οδηγούν προς την κορυφή του λόφου όπου δεσπόζουν τα θεμέλια ορθογώνιου ναόσχημου κτιρίου, σε ελάχιστη απόσταση από την απόληξη του κοίλου του θεάτρου.

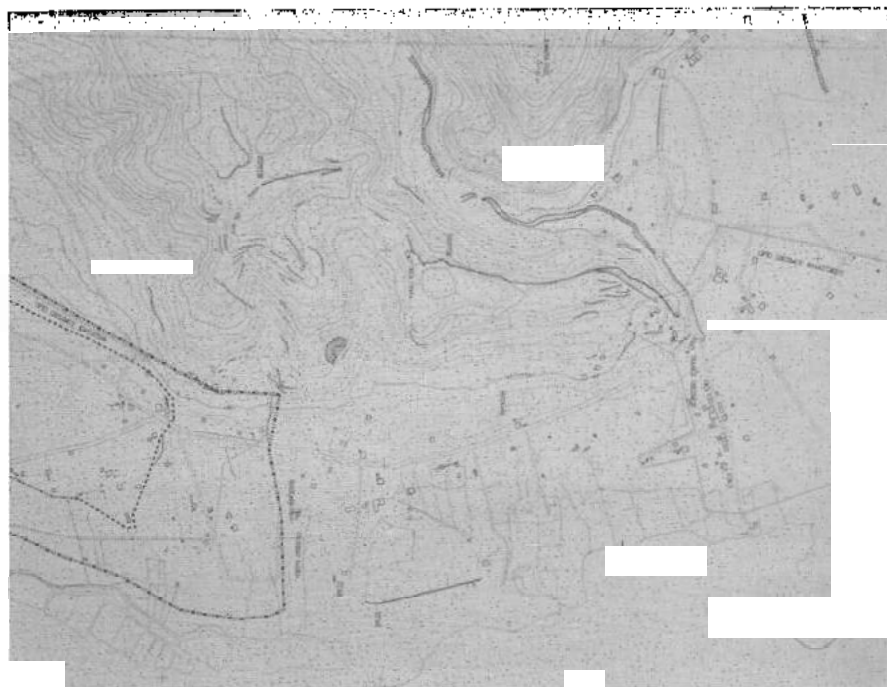
έκταση του κοίλου. Είναι πιθανό, εκτός των πρώτων σειρών λίθινων εδωλίων που εντόπισε ο Krüge κατά την ανασκαφή, τα υπόλοιπα εδώλια του θεάτρου να ήταν ξύλινα.

Εικ. 1. Αρχαίο θέατρο Λευκάδας.
Σκαρίφημα ανασκαφικής τομής από το ημερολόγιο του Krüger.

Εικ. 2. Σκαρίφημα των αποκαλυφθέντων λειψάνων της σκηνης του θεάτρου,
από το ημερολόγιο του Krüger.

*Εικ. 3. Τοπογραφικό διάγραμμα της αρχαίας Λευκάδας:
τιμήμα του αρχαίου τείχους και η θέση του θεάτρου.*

Εικ. 4. Ο χώρος του κοίλου του θεάτρου σήμερα.

*Εικ. 5. Αρχαίος τοίχος in situ,
πιθανόν αναλημματικός,
στο δυτικό άκρο του κοίλου.*

*Εικ. 6. Αρχαίες λιθόπλινθοι χρησιμοποιημένες σε σύγχρονες πεζούλες,
στο βόρειο άκρο του χώρου του θεάτρου.*